

OSD 63/12

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH W [REDAKTOWANO]

z dnia 14 stycznia 2013 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych
w [REDAKTOWANO] w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Teresa Kozłowska
Sędziowie: r. pr. Anna Wrzosińska
r. pr. Romana Bartoszewicz
Protokolant: apl. radc. Łukasz Szymański

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 stycznia 2012 r. sprawy aplikanta radcowskiego [REDAKTOWANO]

obwinionego o to, że:

w dniu 19.11.11 podczas rozmowy z instruktorem w [REDAKTOWANO] a
przekroczył granicę wolności słowa w relacjach ze skarżącym [REDAKTOWANO] a
także skierował wobec skarżącego groźby, które miały spowodować presję psychiczną,
celem wymuszenia zwrotu części wpłaconej należności za kurs prawa jazdy tj.
popęlnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia
6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U: 2002 Nr 123 poz. 1059 ze zm.) w zw. z art.6
ust.2 i 27 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

ORZEKA

1. Na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk postępowanie umarza.
2. Koszty postępowania w kwocie 475,30 zł obciążają Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDAKTOWANO]

Wrzosińska

Kozłowska

Romana Bartoszewicz

Uzasadnienie

Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w [REDAKTOWANO] na podstawie skargi pana [REDAKTOWANO] z 1.12.2011r. (skierowanej pierwotnie do Okręgowej Rady Adwokackiej we [REDAKTOWANO] na postępowanie aplikanta radcowskiego [REDAKTOWANO] po przeprowadzeniu dochodzenia, złożył w Okręgowym Sądzie Dyscyplinarnym wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego (sygn.akt. [REDAKTOWANO]), zarzucając popełnienie przez obwinionego przewinienia dyscyplinarnego określonego art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 2 i 27 ust. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Przewinienie polegało na tym, iż obwiniony w dniu 19.11.2011r. podczas bezpośredniej rozmowy ze skarżącym przekroczył granicę wolności słowa, a także skierował pod adresem skarżącego groźby, które miały spowodować presję psychiczną, celem wymuszenia zwrotu części należności wpłaconej za kurs prawa jazdy.

Rzecznik wniósł o udzielenie obwinionemu na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych kary upomnienia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po zapoznaniu się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie przez Rzecznika Dyscyplinarnego oraz zebrany na rozprawie w dniu 14 stycznia 2013r. ustalił co następuje:

Skarżący w ramach swej działalności prowadził kurs prawa jazdy, na który uczęszczała córka obwinionego [REDAKTOWANO]. Kurs opłacany był w ratach, w trakcie uczęszczania przez [REDAKTOWANO] która kilkakrotnie opuściła lekcje jazdy, za co skarżący obciążył kursantkę kosztami. [REDAKTOWANO] zrezygnowała z kursu, powstała sprawa rozliczenia kosztów (bezsporne).

Z tego powodu doszło w dniu 19.11.2011r. w firmie skarżącego do spotkania skarżącego z obwinionym. W trakcie rozmowy – wg skarżącego - ze strony obwinionego pod jego adresem miały paść groźby że: „załatwi, urządzi, zamknie

ośrodek, zniszczy go, żeby uważał na ulicy i gdzie stawia samochód bo mogą się różne rzeczy zdarzyć". Nadto w skardze p. ██████████ zarzucił, że obwiniony również w rozmowie telefonicznej 29.11.2013r. groził mu przykrymi konsekwencjami. Skarżący złożył na zachowanie obwinionego doniesienie do Prokuratury Rejonowej, która postępowanie umorzyła z uwagi na znikomą szkodliwość czynu – dowód: karta 3, 25, 33 oraz zeznania skarżącego – prot. rozprawy z 14.01.2013r.

Obwiniony nie przyznał się do stawianego mu zarzutu. Z jego wyjaśnień wynika, że rozmowa stron 19.11.2011r. rzeczywiście dotyczyła kwestii rozliczenia kosztów kursu, z którego ██████████ zrezygnowała, rozmowa była krótka, a jej przebieg miał spokojny charakter. Obwiniony zaprzeczył by używał słów przytoczonych przez skarżącego. Przy rozmowie nie było bezpośrednich świadków. Także w innych rozmowach telefonicznych ze skarżącym nie używał słów, które mogłyby być uznane za groźby - dowód: prot. rozprawy z 14.01.2013r.

Zeznania ██████████ (██████ obwinionego) i ██████████ ██████████ (██████ obwinionego), które były świadkami rozmów telefonicznych obwinionego ze skarżącym, potwierdzają wersję obwinionego, że w tych rozmowach nie było gróźb pod adresem skarżącego – dowód: k. 34 – 36 oraz prot. rozprawy z 14.01.2013r.

W trakcie zeznań skarżący wycofał sformułowania (groźby), których obwiniony miał użyć w stosunku do niego w rozmowie telefonicznej 29.11.2013r. twierdząc że ich teraz nie pamięta.

Nadto skarżący na rozprawie 14.01.2013r. cofnął w ogóle skargę i wniósł o umorzenie postępowania.

Rzecznik dyscyplinarny przychylił się do wniosku o umorzenie postępowania.

Obwiniony wraz z obrońcą również złożyli wniosek o umorzenie postępowania.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uwzględniając wnioski stron umorzył postępowanie na podstawie art. 17 par. 1 pkt 1 kpk.

Wydając to orzeczenie w oparciu o ujawnione na rozprawie dowody wymienione we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, przesłuchanie stron i zeznania świadków Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Fakt popełnienia przez aplikanta radcowskiego ██████████ zarzucanego mu czynu oparty jest tylko i wyłącznie na skardze p. ██████████ któremu zaprzecza obwiniony. Występuje tu „słowo przeciw słowu”. Brak jest

bezpośrednich świadków przebiegu, charakteru i słów jakie padły w rozmowie stron 19.11.2013r. Pośrednie zeznania świadków ([REDACTED] obwinionego) Sąd pominął z uwagi na brak ich wartości przy ocenie zdarzenia z 19.11.2013r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny z uwagi na okoliczności sprawy umorzył postępowanie, bowiem brak jest danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przewinienia dyscyplinarnego. Biorąc przy tym pod uwagę, że skarżący cofnął skargę i wniósł o umorzenie postępowania, a Rzecznik Dyscyplinarny i obwiniony wraz z obrońcą poparli ten wniosek, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji, kosztami postępowania obciążając Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDACTED]

Wroniska

D. Wroniska

Bartoszewicz